

Република Србија
УПРАВНИ СУД
22 У. 611/13
25.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Весне Даниловић и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Иконић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно јавно правобранилаштво, против туженог Републичке дирекције за имовину Републике Србије, ради поништаја решења туженог органа број: 463-174/2012-06 од 06.12.2012. године, у правној ствари грађевинског земљишта, уз учешће заинтересованог лица А.А. из ..., Ул. ..., након одржане усмене јавне расправе дана 29.05.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем у ставу 1. отуђује се, непосредном погодбом, грађевинско земљиште у јавној својини Републике Србије, и то део кат. парцеле број .../7, у површини од 67м², што чини 67/5107 идеалних делова предметне катастарске парцеле, чија је укупна површина 51а 7м², уписане у лист непокретности број ... КО ..., и део кат. парцеле број ..., у површини од 43м², што чини 43/10243 идеалних делова предметне катастарске парцеле, чија је укупна површина 1ха 2а 43м², уписане у лист непокретности број ... КО ..., као земљиште испод објекта, који се налази на кат. парцели број .../7 и број ..., обе у КО ..., у корист А.А. из ..., ..., власника наведеног објекта који је бесправно изграђен на кат. парцели број .../7 и ..., обе у КО ..., ради прибављања грађевинске дозволе (у даљем тексту купац), по укупној купопродајној цени од 550.000,00 динара (словима: петстопедесетхиљададинара), утврђеној на основу акта Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Раковица, број: 17-55/12 од 26.11.2012. године, у којем је дата цена предметног земљишта по м², у износу од 5.000,00 динара. У ставу 2. у случају једнократне исплате цене за отуђење грађевинског земљишта утврђене у ставу 1. овог решења, остварује се попуст од 30% и купопродајна цена износи ...,00 динара (словима: ...хиљада динара). У ставу 3. купац је дужан да у року од 30 дана од дана доношења овог решења закључи са овом Дирекцијом, Уговор о отуђењу грађевинског земљишта у јавној својини. У ставу 4. цену из става 2. овог решења, купац је дужан платити у року од 15 дана од дана закључења Уговора о отуђењу грађевинског земљишта у јавној својини. У ставу 5. купац је дужан да овој Дирекцији достави правноснажно решење о легализацији објекта, уз обавезу да у року од пет година од дана правноснажности тог решења, у складу са одредбом члана 70. Закона о планирању и изградњи, прибави земљиште за редовну употребу објекта. У ставу 6. уколико купац, у року

из става 3. овог решења, не закључи Уговор о отуђењу грађевинског земљишта у јавној својини и Уговор о накнади за уређивање грађевинског земљишта, на предлог ове Дирекције, ово решење се поништава.

У тужби поднетој Управном суду дана 15.01.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да нису испуњени услови из члана 96. Закона о планирању и изградњи и Уредбе о условима, начину и поступку отуђења или давања у закуп грађевинског земљишта у јавној својини Републике Србије о отуђењу предметног земљишта из јавне својине Републике Србије, јер се предметно земљиште налази у заштитно-пружном појасу, на траси коридора 10, и на истим је Законом о просторном планирању Републике Србије предвиђена изградња још једног колосека, а о чему је тужилац обавештен од стране „Железнице Србије“ а.д. Београд. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице А.А. доставио је одговор на тужбу дана 16.04.2013. године и допуну одговора на тужбу дана 26.11.2014. године у којој је навео да су нетачни наводи тужиоца који се односе на препреку да се предметно земљиште испод објекта отуђи из јавне својине Републике Србије, јер се налази у заштитно-пружном појасу на траси коридора 10, те да је Законом о просторном планирању Републике Србије, предвиђена изградња још једног колосека, а ово све из разлога што се немогућност градње, односно легализације уписа својине на објекту, као и земљиште испод објекта за редовну употребу објекта, може заснивати искључиво на позитивним и важећим планским документима који ближе дефинишу у микролокацијском смислу намене, могућности и ограничење изградње на конкретној локацији. Ни једним планским документом није предвиђено да је парцела, односно део кат. парцеле .../7 и део кат. парцеле ... КО ..., на којој се налази предметни објект у заштитно-пружном појасу, онако како то наводи тужилац, а што произилази из Информације о локацији, издатој од Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Града Београда, једине релевантне институције која по Закону о планирању и изградњи Републике Србије може издати документ о намени земљишта, (коју је и доставио суду уз одговор на тужбу), а из које неспорно произилази да се конкретна локација и објект налазе у зони намењеној за социјална становања. Такође је истакао, да се у Закону о просторном планирању Републике Србије не утврђују регулационе линије површина неопходних за изградњу железничке инфраструктуре, већ се то чини плановима детаљне регулације, што чини ове наводе крајње паушалним и нетачним. Предлаже да суд тужбу тужиоца одбије као неосновану.

Управни суд је дана 29.05.2015. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, и одредбе члана 38. истог Закона, у присуству законског заступника тужиоца, овлашћеног заступника туженог и заинтересованог лица А.А.

Законски заступник тужиоца на усменој јавној расправи остао је у свему при наводима истакнутим у тужби. предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора не тражи.

Овлашћени заступник туженог на усменој јавној расправи остао је у свему при одговору на тужбу, наводећи да је оспорено решење правилно и на закону засновано, те да

остаје у свему при разлозима изнетим у истом. Такође је истакао да је решење донето на основу документације која је достављена у време одлучивања по захтеву и то извода из листа непокретности и на основу решења Секретаријата за урбанизам града Београда, на основу којих је закључио да објекти испуњавају услове за легализацију. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражио.

Заинтересовано лице А.А. на усменој јавној расправи изјавио је да у свему остаје при одговору и допуни одговора на тужбу, те да је оспорено решење правилно и на закону засновано. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Имајући у виду да су се у списима предмета налазили: Извод листа непокретности број ... КО ... и Извод листа непокретности број ... КО ..., који су достављени у фотокопији и недовољно читљиви, суд је наложио туженом органу дописом од 05.06.2015. године да Управном суду у року од 8 дана поново достави Изводе из листа непокретности број ... и ... КО ..., те је тужени поступио по налогу и доставио тражене Изводе 22.06.2015. године.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог и заинтересованог лица, списка предмета ове управне ствари, као и навода странака изнетих на одржаној расправи, нашао да тужба није основана.

Наиме, из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произилази да се туженом органу обратио са захтевом дана 28.09.2012. године А.А. из ..., власник бесправно изграђеног објекта на делу кат. парцеле број .../7... уписане у лист непокретности број ... КО ..., и делу кат. парцеле број ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 110м², као јавна својина Републике Србије, ради отуђења, непосредном погодбом, грађевинског земљишта испод објекта у јавној својини Републике Србије. Уз поднети захтев доставио је следећу документацију: Препис листа непокретности број ... КО ..., и Препис листа непокретности број ... КО ..., као доказ да се у кат. парцела .../... и кат. парцела број ..., обе у КО ..., у јавној својини Републике Србије, акт Градске управе града Београда-Секретаријата за послове легализације објеката, Сектора за подручје општина Палилула и Раковица XXXI-09 број 351.21-565/2012 од 23.10.2012. године, у коме се наводи да објекат спратности П, укупне површине у основи П=110м², од чега се 67м² налази на кат. парцели број .../..., а 43м се налази на кат. парцели бр. ..., обе КО ..., испуњава услове за легализацију, акт Министарства финансија и привреде, Пореске управе, Филијале Раковица број 17-55/12 од 26.11.2012. године, о процени тржишне вредности непокретности-грађевинског земљишта, кат. парцеле број .../... и кат. парцеле бр. ..., обе уписане у КО ..., којим је дата цена по м² у износу од 5.000,00 динара, допис Републичке дирекције за имовину Републике Србије-Сектора за евиденцију и послове укњижбе, број службено од 08.11.2012. године, да за предметну кат. парцелу није поднета пријава у складу са Законом о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Службени гласник РС“, број 45/05), која по одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11), може бити предмет враћања. На основу изнетог, а сагласно члану 96. став 10. тачка 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10 и 24/11), члана 9. став 4. и члана 11. Уредбе о условима, начину и поступку отуђења или давања у закуп грађевинског земљишта у јавној својини Републике Србије, односно Аутономне покрајине („Службени гласник РС“, број 67/11, 85/11 и 23/12), и члана 1. став 2. и 3. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о условима, начину и поступку отуђења или давања у закуп грађевинског земљишта у јавној својини Републике Србије, односно Аутономне покрајине („Службени гласник РС“, број 55/12) отуђено је, непосредном погодбом грађевинско

земљиште у јавној својини Републике Србије, и то део кат. парцеле .../..., у површини од 67м², што чини 67/5107 идеалних делова предметне кат. парцеле, чија је укупна површина 51а 7м², уписане у лист непокретности ... КО ..., и део кат. парцеле ..., у површини од 43м², што чини 43/10243 идеалних делова предметне кат. парцеле, чија је укупна површина 1х 2а 43м², уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., као земљиште испод објекта, који се налази на кат. парцели број .../7 и број ..., обе у КО ..., у корист А.А. из ..., власника наведеног објекта који је бесправно изграђен на кат. парцели број .../... и ..., обе у КО ..., ради прибављања грађевинске дозволе по укупној купопродајној цени од 550.000,00 динара, утврђеној на основу акта Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Раковица од 26.11.2012. године, у којем је дата цена предметног земљишта по м² у износу од 5.000,00 динара, а у случају једнократне исплате цене за отуђење грађевинског земљишта остварује се попуст од 30% и купопродајна цена износи 385.000,00 динара.

Одредбом члана 96. став 10. тачка 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09, 81/09-исправка, 64/10-УС и 24/11), прописано је да се грађевинско земљиште у јавној својини може отуђити или дати у закуп непосредном погодбом у случају: прибављања грађевинске дозволе, власнику бесправно саграђеног објекта, који је захтев поднео у роковима прописаним овим законом, ако је изградња тог објекта у складу са условима предвиђеним овим законом.

Имајући у виду наведено, правилно је одлучио тужени орган као у диспозитиву оспореног решења са разлога датих у образложењу оспореног решења, које је суд оценио као јасне, детаљне и у складу са одредбама Закона који се у конкретној ствари примењује. Наиме, имајући у виду цитиране одредбе Закона о планирању и изградњи, као и то да се у списима предмета налазе Препис листа непокретности број ... КО ... и Препис листа непокретности број ... КО ..., као доказ да су кат. парцеле .../... и кат. парцеле број ... обе у КО ... у јавној својини Републике Србије, акт Градске управе града Београда-Секретаријата за послове легализације објеката, Сектора за подручје општина Палилула и Раковица, XXXI-09 број 351.21-565/2012 од 23.10.2012. године, у коме се наводи да објекат спратности П, укупне површине у основи П=110м², од чега се 67м² на кат. парцели .../7, а 43м се налази на кат. парцели број ..., обе КО ..., испуњава услове за легализацију, акт Министарства финансија и привреде, Пореске управе, Филијале Раковица, број 17-55/12 од 26.11.2012. године, о процени тржишне вредности непокретности-грађевинског земљишта, кат. парцеле број .../7 и кат. парцеле број ..., обе у КО ..., којим је дата цена по м² у износу од 5.000,00 динара, допис Републичке дирекције за имовину Републике Србије-Сектора за евиденцију и послове укњижбе, број службено од 08.11.2012. године, да за предметну кат. парцелу није поднета пријава у складу са Законом о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Службени гласник РС“, број 45/5), која по одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11), може бити предмет враћања, те да су испуњени услови из члана 96. став 10. тачка 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09, 81/09-исправка, 64/10-УС и 24/11).

Суд је ценио наводе законског заступника тужиоца да се предметно земљиште налази у заштитно-пружном појасу на траси коридора 10 и да је предвиђена изградња још једног колосека, али је нашао да су ови наводи неосновани, с обзиром да је према Информацији о локацији Градске управе града Београда, Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за спровођење планова од 15.04.2013. године и од 15.10.2014. године, Генералним планом Београда, земљиште обухваћено предметним делом катастарске парцеле .../... КО ... и делом кат. парцеле ..., КО ..., налази се у површинама намењеним за социјално становање-површине јавне намене, док тужилац за своје наводе није пружио доказе. Такође је ценио и остале наводе тужиоца у тужби, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, јер се њима не доводи у сумњу правилност одлучних

чињеница утврђених у управном поступку без повреде правила на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетог, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредаба члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 25.06.2015. године, 22 У. 611/13

Записничар
Весна Иконић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП/РР